

וחזרו בהם, דלפומים יתברר טומו של אותו דבר בסוף, ומשו"ה כותב בהיפר, זה מה שנראה לענ"ד והי"ת יורנו דרך האמת.

אנו מודים לך

שאלה השואל, אכן כתב הרמב"ם ז"ל בחיבורו לפעמים היפך מה שכתב בשווית, אם התשובות נכונות, או לא, לפי שיש מי שמלגלא על דבריו חז"ל שאומרים חור בו בחיבורו.

תשובה התשובות נכונות הם, ומה שהיה מшиб לחכמי לוניל הוא לפי סברתם שהיו סוברים וכמו שהערתי ע"ז בפ"ב מהלכות ציצית, אבל לפי האמת חור בו וכותב הסכמתו בסוף בחיבורו. ואפילו בדיינים שלא חלקו עליו חור בו בחיבורו כגון הא דכתיב בשווית שembracin על ס"ת פסול, ובchiauro חור בו וכותב שאיןembracin עליו וכמו שהערתי ע"ז ברפ"י מהלכות ס"ת. וכך היה דרך החכמים דלפומים חור מסברא שהוא סובר וסביר סברא אחרת, וכמו שמצינו בחלוקת ב"ש וב"ה, שנינו בכמה מקומות שחו"ר ב"ה להו"ר כתברי ב"ש, וכי נגנו גדול מהם שחו"ר בהם ממה שהיו סוברים, כ"ש וכ"ש התחכמים הבאים אחריהם דלפומים חורין מסברתם. והארכתי בזה אף שהוא פשוט למבינים, כדי לדחות דברי הטוען دائ' אפשר להרמב"ם ז"ל שייחור בו בחיבורו, ואסף דברי הבלים לדחות מה שכתב בשווית, ומתווך שלא ידע מה להшиб טען דאין אלא דברי זיווף, אין בדבריו כלום. ולפיכך ממה שהוכחת בטעור יתבאר לך בדברי שווית אמתיים הם, ואין בהם נפהל ועייש, דבריהם אמת ותורתם אמת, ואין צורך להאריך כי דבר פשוט הוא, והאמת יורה דרכו. וזה יורנו דרך האמת, אכ"ר.

יג

שאלה השואל, ידוע הוא דהרמב"ם ז"ל מאיריה דעתך בתימן, וכמ"ש מהרי"ץ ז"ל בשווית פועלות אזכיר ח"ב סימן ק"ס. ועכשו שזכה לו עלות לא"י כמו עליינו רבני א"י, ואמרו דכאן בא"י צריכין לנוהג עפ"י פסקי מרן הבב"י ז"ל, שהוא מאיריה דעתך, ומכיון אותנו על קדקדינו מדברי הרמב"ם ז"ל עצמו שכתב בפ"ב מהלכות ע"ז וכו' עד לא תתגוזדו.

תשובה דעת שבזמן חכמי המשנה הייתה שיטה זו, וכדייתה בשבת בפר"א דמיילה (דף ק"ל) במקומו של ר"א היו כורתין עצים לעשות פחמיין לעשות ברזל בשבת וכו' וכן הזכירו כיוצא בזה, כמו שמצאנו ג"כ דוגמת זה בגמ' אמריה דבר הזה, אמריה דشمואל הזה, דמוכח שהוא קבועין כל ב"יד וב"יד במקומו, ולא היו כולן במקום אחד, כדי שלא יבואו לידי לא תתגוזדו שדרשו חז"ל לא תיעשו אגדות אגדות, וכמו כן בדיינו שנחלקו בהן הגאננים ז"ל, שיש מי שפסק כך ויש מי שפסק כך, ומסתמא הלכו בדרך הזאת, כמו כן